

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 192

CLEVELAND, O., SATURDAY MORNING, AUGUST 15TH, 1931

LETO XXXIII—VOL. XXXIII

Zanimive vesti iz Madisona in Geneve.

Geneva, O. — Slovenski far-
merji v okolici Geneve in Madi-
sona se letos ne morejo prav nič
pritoževati o slabi letini. Obrodilo
je dobro vse, kar se je vsejalo
in vsadilo. Deževje je zlasti zad-
nje dni mnogo pomagalo fižolu,
krompirju, koruzi, paradižniku,
zelju in sadju, da bo vsega
mnogo več, kot se je pa pričako-
valo. Dež je padal zadnje nede-
lje ponoči, v ponedeljek, torek,
sredo in četrtek in ponekod že
farmerji želijo, da bi dež pone-
hal, dočim so še zadnji teden
težko pričakovali zaželjene mo-
krote. Za 14 dni jo je sedaj do-
volj.

Poznani Mr. Frank Beretič je
odpotoval za par dni v državo
New York. Vrnil se je v sredo
popoldne. Njegova soproga je
prav zdrava sedaj in zopet z ve-
seljem opravlja gospodinjska de-
la. Prav rada postreže vsem go-
stom iz Clevelanda in od drugod.
Mr. Beretič je dal napraviti na
svojem posestvu izvrsten prostor
za balincaje. Prostor je pono-
či električno razsvetljen. Tudi
plesni prostor je takoj zraven
pa vesel godec se dobi ob vsaki
priliki. Pisec teh vrstic je v sre-
do popoldne balincaj prvič v živ-
ljenju ter je dobil igro proti iz-
kušnemu igralcu. Razmerje je
21:7.

Pri Louis Kožarju na Walther
Main Rd. bo letos prav izvrsten
pridelek finih malih kumare, ki
se rabijo za prezerviranje. Louis
bo prav rad postregel vsem, ki
jih želijo imeti.

Mr. Jos. Gramc je dal te dni
pobarvati svojo hišo, ki izgleda
sedaj kot nova. Delo je izvršil
Mike Romich. Vaš reporter bi
rad začel z delom, pa ker ni mo-
gel pokazati unijske karte bar-
varske unije, ga niso pustili k
delu.

V sredo se je pripeljal na po-

čitnice k Mr. Gramcu poznani g.
Jos. Lapp (Lapuh), policist v
Clevelandu. Pripeljal je seboj
tudi sestro Rosie, ter Mrs. Rose
Tomic. Bilo je dosti streljanja
v tarčo na Gramčevi farmi.

Rev. M. Jager ostane na far-
mi Mr. Debevca še do konca te-
ga tedna.

Na Debevčevi farmi se tudi
mudijo na oddihu Mrs. Anton
Kushlan ter Miss Pauline Čeles-
nik. Rev. Ponikvar je bil v sre-
do gost na farmah, pa je repor-
terju Ameriške Domovine prej-
ušel domov, predno ga je mogel
"zaslišati." Tudi odlični sloven-
ski banjoisti, mladi Joe Sodja in
brat sta se nahajala te dni na
obisku v Madisonu. Joe Sodja je
s svojo spretno roko, s katero je
prebiral strune, mnogo pripomo-
gel k uspehu "koncerta" v sre-
do zvečer.

Grozde bo letos obilo obrodilo.
Menda ga je polovico več kot
lani. Kakovost grozdja v Madi-
sonu in Genevi se z vsakim le-
tom zboljšuje. Naši rojaki v
Clevelandu store prav, da kupi-
jejo grozdje izključno od sloven-
skih farmerjev. Naj ostane do-
mač denar med domačimi ljud-
mi.

Starejša hči Mr. Kozlevčarja
na Dock Road, ki si je pred krat-
kim v nesrečnem padcu zlomila
roko, je že boljša in ji prav pri-
jateljsko želimo, da v kratkem
popolnoma okreva.

V sredo popoldne sta dospeli
na obisk v Genevo na Gramčeve
farme, Josephine Lausche in Ma-
ry Udovich. Sledil je prijazen
večer lepega petja od strani obeh
odličnih pevk. Naši ljudje po
farmah nimajo toliko prilike sli-
šati priljubljeni pevki, kot mi v
Clevelandu, zato ju pa znajo to-
liko bolj ceniti. Z njima je pri-
šel tudi slovenski odvetnik Mr.
Leo Kushlan.

Velika nesreča rojaka

Lorain, O., 14. avgusta. — Na-
šemu rojaku John Ivančiču na
farmi blizu Loraina je v noči 12.
na 13. t. m. pogorel živinski
hlev s senom in šest glav živine.
Na požar jih je opozoril aereo-
plan, ki je toliko časa krožil nad
gorečim poslopjem, da so se zbu-
dili, a živine ni bilo mogoče več
rešiti. Pogorelo je vse do tal in
tudi drevje je zelo ožgano.

Hoče revidirat volitve

Lorain, O. — Kandidat za
councilmana, George P. Bretz,
ki je bil pri primarnih volitvah
poražen, pravi, da bo zahteval
preiskavo glede volitve, ker su-
mi, da se ni pravilno postopalo
v raznih precinktih. V 48 pre-
cinktih je bilo oddanih 9673 gla-
sov, vseh registriranih volivcev
pa je v Lorainu 14.317.

Iz domovine je dospela

iz Hrenovice pri Postojni Ange-
lica Bole, hčerka družine Hinko
Bole, ki se pošilja svojim prija-
teljem iskrene pozdrave. Ange-
lica se nahaja pri J. Mostečnik,
6205 St. Clair Ave.

Prvorojenček

Pri družini Mr. in Mrs. Ange-
lo Vogrig, 1082 E. 78th St. se je
oglasila gospa štoklja in jim
pustila krepkega sinčka-prvor-
jenčka. Mati in otrok sta zdra-
va, oče pa je ponosen in vesel.
Naše čestitke!

Seja za pravila

Drugo zborovanje odbora za
pravila SDZ se vrši v torek ve-
čer, 18. avgusta. Vsa društva,
ki še niso poslala svojih pripo-
ročil, naj to store do takrat.

Odpeljana po ciganih pred 33 leti

Pottsville, Pa. 13. avgusta. —
Pred 33. leti je izginila iz Hub-
lerjeve družine 5-letna Mary Re-
becca. Odšla je po cesti in se ni
več vrnila. Družina in drugi so
mislili, da jo je odnesla kaka
zver v hribe. Toda otroka je od-
pela ciganska družba, ki je de-
klečko srečala. Čez 26. let se je
Mary ločila od pisane družbe in
se nastanila v Lynceburgu. Ni
se mogla spomniti ne rojstnega
kraja, ne svojega imena. Ko je
pa pred par dnevi pripovedova-
la svojo zgodovino nekemu po-
tujočemu pridigarju, ki se je
spomnil, da je pred 33. leti izgi-
nila neka deklica iz omenjenega
kraja. Poklicali so na pomoč po-
licijo in doglali so, da je to Hub-
lerjeva Mary, ki se bo sedaj vr-
nila k svojemu, še živemu brat-
u.

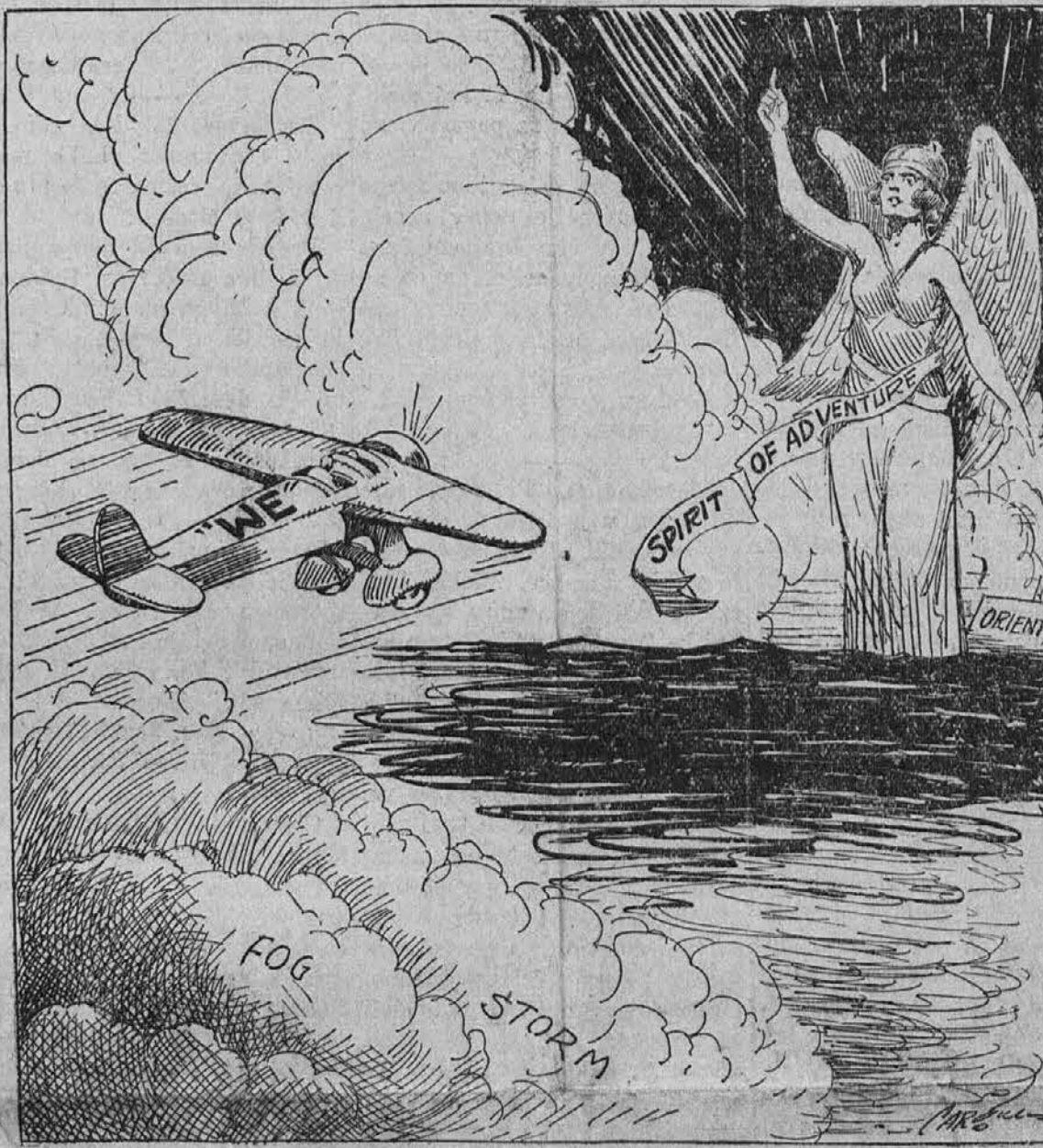
Za vaše zdravje

Mr. Josip Pograjc ima v pro-
daji nove vrste ventilatorje, ki
se vdenejo v okna vašega avto-
mobila, da je v avtu vedno svež
zrak, toda dež ne more notri. Set
stane samo \$2.50. Dobe se lah-
ko tudi pri Frank Somraku, 4228
St. Clair Ave., ali pri Lausin
Motor Sales.

Seja društva Kras

Seja društva Kras št. 8 SDZ
se vrši v ponedeljek zvečer ob
7:30 mesto v nedeljo. Seja je bi-
la prestavljena radi cerkvene
slavnosti v nedeljo, kar naj bla-
gohotno upoštevajo vsi člani
društva in se udeleže seje v pon-
edeljek.

Kljub tisočerm nevarnostim—zrakoplovec ne odneha

Ameriške železnice hoče- jo zvišati ceno

Washington, 13. avgusta. —
Ameriške železnice hočejo zvišati
ceno prevozu za 15 odstotkov,
zato so tozadevno vložile prošnjo
za dovoljenje zvišanja na Med-
državno trgovsko komisijo. Že-
leznice namreč ne smejo zvišati
ceno prevozu, kot bi same hote-
le, ampak mora to dovoliti ta ko-
misija, ki je postavljena od vla-
de. Železnice trdijo, da bo šlo
več železniških družb bankerot,
ako se jim ne dovoli tega zviša-
nja. Meddržavna komisija pa,
ki proučuje sedaj to prošnjo za
zvišanje, je rekla, da ni nobena
ameriška železniška družba v ta-
ko slabem stanju danes, da bi
propadla. Železniške družbe, ka-
tere zaslanja Wall Street, so že
dolgo časa vodile veliko propa-
gando v organizaciji pošiljav-
cev, da bi ti ne nasprotovali zvi-
šanju prevoznine. Komisija bo
natančno preštudirala finančno
stanje železnic, in če bo uvidela,
da so stroški obrata toliko, da je
zvišanje neobhodno potrebno, bo
dovolila zvišanje, drugače pa ne.

Žalostna vest iz domovine

Mrs. Jennie Vodnik je dobila
iz domovine žalostno vest, da ji
je 24. julija umrla ljubljena ma-
ma, Ivana Ivančič v starosti 77
let, v Ilirski Bistrici. Tam zapu-
šča sina Antona, v Clevelandu
pa hčer, Jennie Vodnik, na 17825
Marcella Road. Naj bo ranjki
ohranjen blag spomin, preosta-
lim pa iskreno sožalje.

Pozdravi iz Kanade

Iz Toronta, Kanada pošiljata
pozdrave vsem prijateljem in
znancem Louis in Mary Mahne,
ki pravita, da je tam tako pri-
jetno, da se morda še nazaj ne
povrneta. Podčrtala sta, da ga
tam vsaj brez skrbi cukata. Le-
pa reč!

Jugoslovanski brivce

George Noršič, 1342 E. 55th
St. se pripravlja rojakom za obi-
len poset. Vljudna in fina po-
strežba.

Vesele in žalostne novice iz življenja naših roja- kov po Ameriki

V Valley Summitu je umrl Ru-
dolf Bečaj, po domače Markov
iz Grahovega pri Cerknici; za-
pušča ženo in dva otroka.

V Jolietu so umrli: Math Kra-
šovec, satr 64 let, doma iz Rado-
vice v Beli Krajini; zapušča že-
no in sedem otrok. — Martin Ju-
ričič, star 61 let in Geo. Lopa-
rec, star 79 let, eden prvi tamo-
šnjih naseljenec.

V San Franciscu se je smrtno
ponesrečil Anton Stariha. Ko
je popravil avto, je priletel
drug avtomobil in ga ubil. Isto-
tapi je umrl Marko Brajkovič,
star 48 let, doma v Suhorju, Be-
la Krajina.

V Stump Creek, Pa. se naha-
jajo samo tri slovenske družine,
pač pa je kakega pol ducata beč-
larjev, ki se v tem času brezpo-
selnosti zabavajo z lovom na jaz-
bece in rake. Tam je umrl Frank
Omeš, star 42 let. Doma je bil
iz Zabnice na Gorenjskem. Za-
pušča ženo, tri hčere in sina.

V Milwaukee, Wis. je umrl
Tom Meršnik, star 40 let, doma
iz Poljan na Štajerskem. Bil je
dolgo časa bolan na pljučni bo-
lezni. Istotam je umrl tudi
Frank Jarc, star 52 let.

V Pueblo, Colo. je umrl John
Skufca, star 49 let. Bil je član
društva št. 15 JSKJ.

Trgovki Mrs. A. Troth, v Wau-
keganu, Ill. je nekdo odprl klet-
ko, kjer je redila kanarčke in
vseh 75 pevcov je zletelo v zlato
prostost.

V Crosby, Minn. je bila ubita
v avtomobilski nezgodi Lucija
Gaušek, ki je živela na Gilbertu.
Peljala sta se z njenim možem v
avtomobilu na Rangé, ko je spo-
toma neki truck zadel v njih avto.

Maša zadušnica

V spomin prve obletnice po-
kojnega Antona Jančarja se bo
brala v ponedeljek ob osmih sv.
maša v cerkvi sv. Jeronima na
Lake Shore Blvd.

Sedaj so zaprli še moril- čevega dekleta

Ypsilanti, Mich. 14. avgusta. —
Danes so zaprli dekleta morilca
Smitha, Katarino Keller, ki je
nečakinja in dedinja umrlega
sodnika David Curtisa. Policija
je mnenja, da dekle mnogo ve o
drugih eskapadah teh treh moril-
cev. Par tednov nazaj so nam-
reč dobili na istem kraju nek
sežgan avtomobil, toda ni nihče
polagal kake važnosti na to. Se-
daj pa sumijo, da so ti trije mo-
rilci morda izvršili že prej kak
podoben umor, kot s tema dve-
ma paroma. Dekleta sprašujejo
na vse načine, toda ona pravi,
da ne ve ničesar. Svoječasno je
podedovala po svojem stricu
\$30,000, toda je kmalu vse za-
fečkala in je imela sedaj ljudi
na hrani in stanovanju, da se je
preživela. O Smithu pravi, da
ni bil njen ljubimec, ampak da
je samo včasih pri nji stanoval.
Nagrada za prijete morilcev,
\$3,000.00, bo dana zamorecu
Frank Johnsonu, ki je našel re-
volver, s katerim so bile žrtve
ustreljene v stanovanju zamorca
Blackstona, in ga je nesel na po-
licijo, ki je tega takoj prijela, on
je pa potem izdal še ostala so-
udeleženca pri brutalnem umo-
ru.

Nov odbor Zorislave

Ker je pretekli mesec pristoi-
pilo precej novih članov in čla-
nic k pevskemu društvu Zorislava,
je društvo na zadnji seji iz-
volilo nov odbor in sicer: pred-
sednik Frank Kebe, podpred-
sednik Anton Gombač, tajnik
Joe Gombač ml., blagajničarka
Mary Coprich, zapisničarka
Anna Bogataj; računski odbor:
Mary Stusek, Mrs. Mary Petek
in Miss Mary Petek; arhivar
Anton Stusek.

Nbroj pozdravov

namreč toliko, kolikor je kapljic
v eni dozirni steklenici, pošilja-
ta iz Toronta, Kanada, Mr. in
Mrs. Leo Lausin. Pa kako naj
pozdrave štejejo, če pa ni "ma-
terijala" pri roki!

Nov politični preokret v Euclidu, Ohio.

Prvič v zgodovini mesta Eu-
clid, O., se je zgodilo, da so
ameriški Jugoslovani, Slovenci
in Hrvatje, indorsirali sloven-
ske kandidate za mestno admi-
nistracijo. In prvič v zgodovi-
ni te napredne naselbine je dan
vsak pogoj—DA NE BODO SA-
MO PREDLAGANI, AMPAK
DA BODO TUDI ZMAGALI.
Sinoči je sklical namreč Jugo-
slovanski progresivni klub iz-
redno sejo, kjer se je predložilo
listo progresivne liste, na kateri
kandidirajo tudi štirje Slovenci,
med njimi ena Slovenka. Sijaj-
na udeležba je pokazala, kako
veliko moč in kako velike sim-
patije naroda ima ta klub, ki
se je tako izkazal v preteklosti,
dasi je komaj par let, kar je
bil ustanovljen. Predsednik
kluba, Mr. John Jadrlich je v
odkritih besedah razložil situ-
acijo današnjih časov, ko mo-
ramo tudi ameriški Jugoslovani
stopiti v vrsto politikarjev in
zahtevati svojih pravic, v do-
brobit naroda in naselbine. Bil
je to lep shod, udeleženci so po-
kazali, da so zmorni voditi po-
litiko naselbine. Več govorni-
kov je poudarjalo, da nam je
dana vsa prilika, da nekaj de-
sežemo, če bomo edini, če se ne
bomo cepili, ampak kot en mož
stali za idejami, ki nam bodo
privedle zmago, ki nas bodo pri-
vedle do našega cilja. Navzo-
čih je bilo tudi več kandidatov
ameriške narodnosti, ki so v
kratkih besedah povedali, da
nas potrebujejo, da potrebujemo
naših glasov in nam obljubili,
da bodo dobili ameriški Jugo-
slovani pod novo administracijo
več, kot nam je še dala prej
katera administracija. Pred-
sednik kluba, Mr. Jadrlich, je
prebral listo kandidatov, ki so
sledeči: Za župana: Joseph P.
Bush; za predsednika mestne
zbornice: C. B. Howard; za so-
licitorja: W. P. Newton; za au-
ditorja: Stanley J. Kirchner;
za blagajnika: W. A. Abbott;
za councilmane: Mary C. Paul,
G. T. Watson, JOHN F. JAD-
RICH, Lin A. Hamilton, Ray
Fuerst, M. P. BELANICH, V.
Hardy; za mirovnega sodnika:
LEOPOLD KUSHLAN, Walter
Zuber; za šolski odbor: LUCY
RECHER, J. L. Evans, Louis C.
Witmer in C. H. Stevenson.

Nato je predsednik kluba
vprašal navzoče, kaj je njih
mnenje od teh kandidatov. In
bil je stavljen predlog in podpi-
ran, da Jugoslovanski progres-
ivni klub odobri to listo in da
deluje v vsej svoji moči, da bo-
do kandidati te liste izvoljeni.
Nato je prišlo o predlogu do
glasovanja in kot en mož so vsi
navzoči dvignili roke in tisti
trenotek se je zapisala nova
smernica politike našega nara-
da v Euclidu, nova smernica, od
katero bo imel ves narod, na-
seljen v Euclidu; velike koristi.
Ameriški Jugoslovani v Eucli-
du imajo danes odločilno besedo
pri volitvah. Kakor volimo
mi, tako pade odločitev. In te
svoje moči se moramo zavedati
in to svojo moč moramo izkori-
stiti, da ne bomo samo kimali
in spravili v žep drobtinice, ki
bodo padle z mize ameriških po-
litikarjev, ampak da bomo tudi
mi kaj dobili od kruha, ki so si
ga do sedaj rezali drugi samo-
zase. Sinoči se je zapisala zgo-
dovina jugoslovanske politike v
Euclidu, od katere bo imel ves
narod koristi, ker pri mestni

administraciji bomo imeli svoje
ljudi, ki bodo gledali in ki mo-
rajo gledati, da se bodo dela in
službe pri mestni upravi delile
pravično na vse prebivalce Eu-
clida, da bo dobil tudi naš na-
rod to, kar mu po vsej pravici
in sorazmerno z našimi glasovi
tudi gre.

Jugoslovani, državljani, se-
daj pa na delo. Bodimo vsi kot
en glas, podprimo listo, ki nam
je dala štiri naše kandidate in
naša moč bo rasla in tako bomo
enkrat, in ta čas morda ni več
daleč, ko bomo kandidirali in
tudi dobili v Euclidu župana, ki
bo naše krvi. Jugoslovanskemu
progresivnemu klubu, zlasti pa
se je tako izkazal v preteklosti,
njegovemu odboru se mora čes-
titati na dalekosežni predvid-
nosti in zavednosti, ker je uvi-
del pravo pot in smernico, po
kateri mora iti, da bo dosegel
za naš narod one koristi in pra-
vice, do katerih je upravičen.

Ameriška Domovina je z va-
mi in kolone tega lista so vam
odprte, da bomo vodili uspešno
kampanjo in dosegli sijajno
zmago.

Novice iz Barbertaina

Dvanajstič se je zglasila teta
štorklja pri družini Jakob Ca-
serman, ko je te dni pustila si-
na. Devet otrok je živih in zdra-
vih. Čestitamo!

Mr. Joe Podpečnik se je vrnil
iz Loraina, O., kjer se je nahajal
14 dni. Za celih deset let se je
pomladil. Ali mu je pomagala
bolezen, ali počitnice, tega ne
pove.

Miss Mary Brunski se je vr-
nila temne polti, da izgleda kak-
or Indijanka, iz Detroit, Mich.,
kjer se je nahajala na štirinajst
dnevni počitnicah.

Pretečeni teden sta se naha-
jali na obisku pri svojih in prija-
teljih dve naši mladenki: S. Ce-
lin, hčerka Hitijeve družine iz
15. ceste in S. Kristine, hčerka
družine Lintol. Nahajati se pri
sestrah v fari sv. Avguština.
Mnogo prijateljic in znank ju je
obiskalo.

Bomba na Woodland Ave.

Včeraj jutraj se je pripetila
silna razstrelba v delavnici gra-
nitnih spomenikov na 2929
Woodland Ave., v Clevelandu.
Razstrelba je bila tako močna,
da je vrglo kamnite spomenike
skozi streho in so padli na cesto
več korakov proč. Vse šipe na
poslopjih v bližini so počile. 35
oseb je vrglo iz postelj v hišah
tam okrog. Policija pravi, da je
bil vzrok razstrelbe bomba, ali
pa se je vnel plin.

"Naša zvezda"

Znano in priljubljeno dram-
sko društvo "Naša zvezda" pri-
redi jutri prijeten izlet ali pik-
nik na Goriškove farme v Noble,
O. Poleg izvrstne postrežbe, bo
še druga zanimivost: proti večer-
u bodo spustili v zrak velik ba-
lon, da se bo videl po vsej drža-
vi Ohio. V slučaju slabega vre-
mena se vrši veselica v spodnjih
prostorih fare sv. Kristine na
Bliss Rd.

Vlomilec ustreljen

Joe Geraci, 3577 E. 156th St.,
star 15 let, je hotel vlomiti v ne-
ko trgovino na 14506 Kinsman
Rd. Toda komaj je odprl zadnja
vrata, ko se je sprožila puška, ki
je bila nalašč tam nastavljena in
strel iz obeh cevi mu je šel v pr-
sa. Lastnik trgovine je rekel, da
je bila trgovina v enem letu štiri-
krat izpropana, zato je nastavlil
past za vlomilce.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NARODNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalčin: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne posiljitve naslovite: Ameriška Domovina,
4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 8628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 192, Sat., Aug. 15th, 1931

Razorožitev odpravi depresijo

Vojna škoduje skoro slehernemu, koristi pa nikomur ne kot vojni dobijkarjem. In končno vojna tudi ne odstrani mednarodnih prepirov, sploh ne povzroči, da bi se razmere zboljšale. Na enak način se je nedavno izjavil maršal angleške armade Sir William Robertson, edini človek, ki se je povsod od navadnega prostaka do maršala v angleški armadi. In maršal Robertson je eden največjih vojaških ekspertov v Angliji.

Resnica je, da se vsi narodi v Evropi še neprestano obožujejo. Svetovna vojna ni nikogar izučila. Večina držav, zlasti takozvanih zavezniških, ima danes večje mirovne armade kot so jih pa imeli pred svetovno vojno. Zakaj, sicer sami ne vedo, toda enostavno iz strahu naroda pred narodom. Iz bojazni in nevoščljivosti, da bi ena ali druga država si kaj nove zemlje pridobila.

Resnica je, da prej ne bo miru na svetu, da ne bo prej konec gospodarske depresije, ki davi že dve leti svet, dokler ne bo svet razorožen. Čudno je, da so enakega mnenja trije odlični angleški državniki, ki predstavljajo medseboj si nasprotne politične stranke. To so Ramsay MacDonald, zastopnik delavske stranke, David Lloyd George, zastopnik liberalcev, in Stanley Baldwin, načelnik konservativcev.

MacDonald se je izjavil: "Dokler ne bomo znizali število vojaštva, znizali število topov, število vojnih ladij, sploh dokler ne znizamo števila vsakovrstnih aparatov za pobijanje človeštva, toliko časa nam ni treba pričakovati srečnejše bodočnosti. Bodoča razoroževalna konferenca v Genavi mora do tega pripeljati."

To je govor ministerskega predsednika velikega naroda kot je Angleški. Ako pridejo delegati vseh narodov na razoroževalno konferenco v enakem mišljenju, tedaj pač ne bo treba odpraviti stalnih armad in ogromnega vojnega brodogoja. Seveda, se bodo dobili zastopniki narodov, ki se bodo temu, pod to ali ono prtevzo upirali. Pri tem pa kažejo eden na drugega: Naj oni začne, in kakor hitro bo moj so sed razorožen, položim tudi jaz orožje. In tako se govori že dolga leta.

Menda je danes v Evropi glavni zadržek, da se resno ne začne z razoroževanjem — Francija. Ona ima vedno svoje pomisleke, neprestano se boji, da bo Nemčija zopet postala vmesila, bo zopet napadla Francijo in se masčevala za vse ono, kar je Francija povzročila Nemčiji tekom svetovne vojne in po sklenjenem miru. In s Francijo drži mnogo držav, ki so enakega mnenja.

Na drugi strani je tudi nekoliko strahu pred Rusijo. Boljševiki so vzpostavili v Rusiji zadnja leta izvrstno trenirano armado. Baje šteje mirovna moč boljševiške rdeče armade nad en milijon mož, poleg tega pa tudi žene, saj morajo v Rusiji tudi žene do gotove meje služiti v armadi. In to ni armada, kot so jo nekoč imeli carji, pač pa pravilno izvečbana in precej navdušena armada.

Državniki so mnenja, da se danes vporabi za posamezne armade nekako pet tisoč milijonov dolarjev na leto. In mnenja so seveda, da bi se to svoto dalo odpraviti svetovno krizo in zopet upeljati normalne razmere. Mednarodni vojni dolgovi in odškodnine so seveda velika ovira pri vrnitvi "dobrih časov", a vendar mora prej biti odpravljen oboževanje, predno se more kaj drugega ukreniti tozadevno.

Ko je predsednik Hoover predlagal svetovni moratorij za eno leto, je najbrž pri tem mislil, da bo storil s tem prvi korak k odpravi vseh mednarodnih dolgov. Vendar Amerikana ne bo odpravila te dolgove, oziroma ne bo izbrisala dolgov, ako Evropa ne pokaže dobre volje in se v resnici začne razoroževati. Tako pa, kot gre danes, ne more več naprej.

Francija na primer nam je lansko leto plačala \$43,000,000 na vojne dolgove in obresti od dolgov. Za armado je pa izdala \$420,000,000, torej desetkrat toliko kot je plačala za orožje. Dokler se bodo stvari vrtele v taki smeri, dotlej ne bo dosti pomagano človeštvu. Oboževanje pomeni nove vojne, nove vojne pomenijo novo mizerijo. Kdaj se bo svet spametoval!

D O P I S I

Cleveland, O.—Zadnje čase se precej oglašajo člani Slovenske Dobrodelne Zveze, kar je pač zelo lepo od njih, da izražajo svoje mnenje. Zeleti je, da bi se še teh par tednov pred konvencijo pogostoma oglašali. Vsak naj pride na dan s svojimi nasveti, kar bi bilo v korist SDZ, ker po zaključku konvencije bo potem za tri leta odzvonilo, ter ne bo pomagalo nobeno kritiziranje in ne dober nasvet.

Ker se od našega društva Naš Dom, št. 50 SDZ že delj časa ni nihče oglašil, si to dovolim zopet jati. Najprej vabim vse člane tega društva, da se gotovo vsi brez izjeme udeležite

Da je Častna straža brez pomena, ter da spravlja SDZ v prevelike stroške in da bi se jo vsled tega odstranilo! Odgovor na to naj bo sledeč: Vsak dober gospodar, ko že nekoliko napreduje in uredi svoj dom, si nabavi še kak predmet, ki še bolj krasí njegov dom. Ravno tako ima tudi organizacija S. D. Z. Častno stražo, katera dela najlepši kras SDZ ter vedno nastopi, kadar se vrši kaj lepega, pomembnega pri organizaciji. Vsako društvo in njih članstvo so ponosni nanjo, katero jih dobi v svojo sredino. Pa naj bi bilo to brez pomena? Ne, nasprotno je res!

Častna straža ima največji pomen pri vsaki slavnosti pri SDZ. Poleg tega se pri njej nahajajo sama mlada dekleta, tu rojena, katera dajejo zgled in spodbujajo še drugo našo mladino za našo Zvezo. Gotovo so se ta naša dekleta čutila užajane, ter se morda izgubile veselje do nadaljnjega dela. Toda le bodite ponosne in ne čutite se užajane. Prepričana sem, da je le malo nasprotnikov napram vam. Vam pa gre vsa čast za vašo izurjenost.

Nadalje nekdo svetuje, da bi imel glavni urad svoje seje samo vsaka dva meseca. Ako je za krajevno društvo potrebno imeti sejo vsak mesec, še toliko bolj je potrebno za glavni odbor. Predno kdo kaj takega izrazi, je treba pač premisliti, koliko prošelj, koliko posmrtnin, podpor, posojil in še mnogo drugega pride na vrsto vsak mesec, kar mora glavni odbor rešiti. Vsak, katerega se te prošnje tičeja, komaj čaka, da dobi odgovor. Sedaj so čakali po en mesec in potem bodo morali čakati pa cela dva meseca in posebno taki, ki prosijo podporo v sedanjih časih, ko komaj čakajo, kdaj dobijo tiste dolarčke, da si kupijo najpotrebnejše, bi težko čakali. In glavni odborniki naj bi potem vsaka dva meseca kar celo noč sedeli in reševali. V tem oziru, mislim, da bi bil bolj pameten nasvet imeti sejo bolj pogostoma.

Da bi bili otroci do 18. leta v mladinskem oddelku. Gotovo bi bilo to dobro. Pri tem ima pa menda državna postava besedo, če to dovolj. Da bi se posmrtnina zvišala pri mladinskem oddelku, se ne strinjam. Za 15 centov asesmenta na mesec je dovolj visoka. Ako se pa napravi za \$1,000, bo moral biti pa tudi asesment večji, in če bi bil asesment večji, bi bilo mnogo manj mladine zavarovane, nego je sedaj. Saj še sedaj za 15 centov mesečno, jo je težko dobiti.

Priporočljivo pa je, ako bi se moglo napraviti, da bi bil vsak otrok prost za eno leto asesmenta. To bi stalo Zvezo za vsakega otroka \$1.80. Ali še bolj bi pa bilo, ako bi vsak plačal pri sprejemu asesment, kot je to sedaj, in ko dopolni 16. leto, bi mu pa iz glavnega urada poslali ček za \$2. S tem bi se ga opomnilo, da je član dobre organizacije in bi bolj z veseljem stopil v odrasli oddelki. Saj veste, kako je, vsak je vesel čeka. Na misel so me privedle izkušnje, ko sem šla okrog z agitacijo za mladino. Pa me je vprašala mati ali oče: "Koliko pa dobi otrok, ko je star 16 let?" Kakšen odgovor sem jim dala, gotovo veste. Pa sem dobila odgovor: "Ne, ne dam ga. Rajši ga dam v ono organizacijo, pa bo dobil ček za \$2, ko bo dopolnil 16. leto, ter bo imel za spomin od mene, če ne bom več med živimi."

Glede glasila je najbolje, da ostanemo pri tem, kot smo, ker je na ta način Zveza lepo napredovala. Seveda pa se pri Zvezi napravil sklad za brezposelne, bi imela organizacija s tem mnogo dela in neprilik. V tem smislu je pred par dnevi jako dobro napisala tajnica društva št. 4, ter

se popolnoma strinjam z njo. Vsako posamezno društvo naj skrbi za svoje člane. Ako res ni denarja v blagajni, ga bodo že na kak način zbrali skupaj. Član, ki je v sili, naj se pa zglašuje pri društveni seji in pove svoje težkoče ter poprosi za pomoč, ker ponujal mu ne bo nihče. Imamo pa tudi pri Zvezi sklad za onemogle, iz katerega se v resnici potrebnim pomagata, ako se prosí.

Toliko za danes. Nihče naj ne smatra ta dopis za kritiziranje, ker tudi jaz nimam namena žaliti prejšnjih dopisnikov. Saj še pregovor pravi: vsaka glava ima svoj nasvet, pa če se prav nič z menoj na strinja. Sedanja pravila SDZ so precej dobro napravljena, le kaj malega je morda še za popraviti ali dostaviti.

Želim vsem delegatom sedme redne konvencije dober uspeh, ter da bi v čim krajšem času zaključili konvencijo, da se ne bi preveč mlatilo prazno slamo ter Zvezo neslo v prevelike stroške.

Pozdrav vsem članom SDZ.
Zapisnikarica dr. št. 50 SDZ,

Cleveland, O.—Pri Škofu tam na fermi v nedeljo ni dež bil, saj cerkniški piknik se tamkaj je vršil. Johance, Mícke, Tončke in tudi Pepce vmes, vse cerkniške "opetce" so bile tam zares. Se možički so se zrihtali, bil vsak lepo obrit, se "jaka" z njimi peljal je, lepo v žepu skrit.

Da, če verjamete, al' pa ne, Cerknicanje smo imeli tudi svoj piknik. Pa da boste vedeli, kako skupaj držimo, če v časopis ni bilo treba dati in smo se kar na tiho domenili. Če reče eden — da, potem vsi pritrdimo. (Aha, saj vem zakaj niste dali v cajtenge. Bali ste se Meniševcev in Grahovcev! Op. Jakata). Pa zakaj bi se tudi mi ne razveselili v prosti naravi sedaj, ko je sezona piknikov, ko tako rad vsak pohiti ven iz mesta. Posebno še sedaj, ko nam je Hooverjeva prosperiteta dala toliko počitnic, da se že clovek ne ve kam djati. Možički so se že marjašat naveličali, posebno v tej pasji vročini, ki nas je tako dolgo pritiskala, da ni nič čudnega, če clovek malo ponori ven iz mesta na farne in sveži zrak. Tako se vsaj nekoliko pozabi na krizo, ki nas tepe in se nam še ne obeta nič boljsega.

Torej Cerkniki mlekar nam je obljubil, da nas bo peljal na farne s ta velikim vozom. In v nedeljo jutraj smo se sešli pri mlekarju. Bilo nas je za dva truka. Mlekar je pa razumen mož in nas je naložil vse na en truk. Je rekel, da se bomo bolj razumeli, če bomo vsi skupaj. Drugi pa ki imajo svoje avtomobile, so se pa sami odpeljali. Vsi smo bili židane volje, ko smo se odpeljali. V Collinwoodu se ustavimo pri Joe Sernelu. Joe nas pride pogledat, koliko nas je na truku in nas je pohvalil, da smo videti prijatelji, ker se tako skupaj tiščimo.

V Collinwoodu so se nam priklo družili še drugi Cerkniki s svojimi avtomobili, nakar smo se odpeljali po gladki cesti proti Painesville in še nekaj milj naprej. Še Dolinarjeva Tončka iz Garfield Heights je napredovala svojo lizo, ki ji jo je možiček kupil menda samo zato, da ga ne bo slišala, kadar pride poznano domov od marjaša. In John je bil tako vesel, ker je bil povabljen na piknik, da je dvakrat klobuk zavijtel in vzkliknil: "Orka matoka, kako sem srečen, da je moja Tončka iz Cerknice doma!"

Zabava je bila izvrstna. V hosto smo šli maline nabirat, ki jih je bilo od sile veliko. Pri nabiranju malin smo pa zapeli, da je odmevalo po vseh hosti, vseh treh klubov. Jed bo vsa brezplačna. Pot, kako se pride na Hribarjeve farne, bo prihod-

so nas prišle poslušat in naša brhka Ančka je pri eni poskušala, če zna še molziti. Krava se pa ne da vsaki mlekarici v roke in ji je dala pošteno brco v nogo. No, pa se je pri ple-su vseeno dobro zavrtela, da so kmalu bolečine ponehale. Saj so bili tam kar trije godci. In če je kak možiček kaj sitnari, so ga naše ženice kar povalile, pa je bil kmalu priden. Tako bi bile najbrže tudi z Jakatom napravile, če bi ga bil firbec tje prinesel.

Zares, prav dobro smo se zabavali tam in srečno nazaj pripeljali. Pozdravim vse Cerknice in vse čitatelje tega lista, kateremu želim mnogo novih naročnikov. Cerknica.

Barborton, O.—Ker vem, da je v Clevelandu veliko mojih sorojakov, prosim, če bi priobčili v listu sledeče:

Prejela sem od doma pismo, da je bila naša vas, Babinopolje v strašnih plamenih, ter da je vse do tal pogorelo sledečim posestnikom: Francetu Pojetu, po domače Lahov; Janezu Ožboltu, po domače Jakopu, ter Tonetu Pintar, po domače Tomaščetov. Ker je požar nastal o polnoči, se je ljudi prišla strašna panika. Tudi ostali kmetje so strašno prizadeti. To sporočam vsled tega, da bodo Babnopolci širom Amerike o tem vedeli, ker veliko jih je posebno v Clevelandu.

Mrs. Jennie Ožbolt,
137—17th St. N. W.

Cleveland (Collinwood), O.—Mnogi pionirji, ki so še ostali pri življenju, željno pričakujejo prihodnje nedelje, 16. avgusta, ko se bo vršila 25-letnica tukajšnje cerkve Marije Vnebovzete. Nimam namena opisovati zgodovine teh pionirjev, ker mi ni znana. Konstatiram pa lahko težkoče tedanjih naših naseljencev v Collinwoodu, ker jih je bila takrat le peščica v primeri z današnjim naselbino. Ob tej 25-letnici jim čestitamo na njih delu in vztrajnosti.

Prireditelj, katera je v zvezi s to proslavo, se vrši v dvorani Slovenskega Doma na Holmes Ave. Dasi so časi kritični, vsled katerih je vsak prizadet, vendar pa je pričakovati, da poseti to izredno proslavo ljudstvo iz vse bližnje okolice. Zabava in postrežba bo izvrstna.

Pred Slovenskim Domom, kar je že marsikdo opazil, se je zadnji čas uredilo še eno dodatno kegljišče za balincanje, kjer se

EUCLID RIFLE and
HUNTING CLUB.

L. H.

Zadnje nedeljo so se znašli samo štirje lovci na klubovem strelišču pri Hribarju. Res da ni bilo vreme tako, kot ono nedeljo, ko je imel naš klub žegnanje pri Močilnikarju. Pa take nedelje ni za pričakovati, dokler ne pademo kakšnemu našemu članu zopet taka imenitna ideja v glavo, in da finančni odbor dober stoji, da se ga lahko na klubove stroške zopet pošteno nazehtamo.

Imeli smo pa fino zabavo, čeprav smo bili samo štirje. Imeli smo med seboj neke vrste tekmo in smo streljali do mraka. Ta tekma se nadaljuje v nedeljo 16. avgusta, to pa zato, ker sta se dva tekmovalca pritožila, da nista videla nobenega globla več (pa ne zavoljo mraka), druga dva sta pa videla preveč golobov. V nedeljo 28. avgusta bo pa tekma z St. Clair Rifle klubom in Rainbow Hunting klubom na Hribarjevem prostoru. Pri tej tekmi bo imel vsak član priliko streljati. Tekma se začne točno ob dveh popoldne. Pridite pa lahko že dopoldne, in ni vam treba čakati kosila doma; imeli bomo dovolj za jesti za člane vseh treh klubov. Jed bo vsa brezplačna. Pot, kako se pride na Hribarjeve farne, bo prihod-

bo vršila v bližnji bodočnosti tekma ali tournament za balincarske prve. O tem bomo še poročali pozneje. Ker nam je ob nedavnem nalivu voda pokvarila kegljišče v spodnjih prostorih, je dal direktorij iste-ga popolnoma popraviti, da je tak kot nov. Ker se bližamo jesenski in zimski sezoni, se priporočamo vsem tistim, ki imajo veselje do kegljanja, da se z njim seznanijo. Naj zadržite za danes, se pa še prihodnji zopet kaj oglasim.

Charles Benevol.

Prošnja

Tudi spodaj podpisani sem dobil sporočilo o strašni nesreči, ki je zadela vas Nadlesk v Ložki dolini. Ogenj je uničil tri dele vasi. Že od svetovne vojne jako prizadeti, ker jim je Italijan vzel pol dela gozda, ker so prišli ravno na italijansko mejo, pride sedaj pa še ta strašna nesreča. In ti siromaki se obračajo s prošnjo na nas, če bi jim mogli kaj pomagati. Res, težko je tudi tukaj; slabi časi so, veliko ljudi je brez dela in ravno to me je zadrževalo, da nisem mogel spregovoriti besede o kako prošnji. Ko sem pa slučajno omenil mojemu prijatelju o strašni nesreči, ki je zadela mojo rojstno vas, mi je dal 50 centov, ne da bi jaz omenil o kaki prošnji. Ravno tako so tudi darovali: Mrs. Mišmaš iz 76th St. 50 centov, Mr. Joe Hrovat iz Edna 50 centov, Mr. A. Debevec iz Dibble \$1, Joe Modic iz Norwood Rd. \$1.

In ravno to mi je dalo pogum, da si upam s prošnjo na dan. Mislim sem si, morda se bo še kateri dobil tak usmiljen od teh nesrečnikov, kakor gori omenjeni. Gotovo vam bodo iz srca hvaležni. Ako bo hotel kateri kaj darovati, lahko odda tudi v uredništvu Ameriške Domovine, ki bo denar odposlalo na pristojno mesto. S posebno prošnjo se nesrečniki obračajo do Ložanov, da bi jim pomagali po svojih močeh. Upam, da ta prošnja ne bo zastoj. Kadar koli se je še šlo za pomagat v nesreči svojemu bližnjemu, gotovo so bili vsi na mestu. Zato vas prosim Ložane, pomagajte in olajšajte nekoliko bedo tem nesrečnim, ki niso prišli po svoji krivdi v tak žalosten položaj. Imena vseh darovalcev bodo priobčena v tem listu in tudi odposlana v Nadlesk pogorelem. Darove lahko izročite tudi meni.

Jakob Mulec,

6007 Dibble Ave., Cleveland, O.

Če verjamete al' pa ne.

Fant je bil strašno ljubosumen na svojega dekleta in je mislil, da ga goljufa z drugim. Vedno je oprezal, kje bi zalotil svojega tekmeča. Nekega večera pride pred njeno hišo in vidi, da so zastori potegnjeni na oknih, kar drugače ni bila navada.

"Aha," si misli ljubosumneš, "zdajle je pa oni falot pri nji! Zdajle ju bom pa dobil in jima pokazal, kar jima gre!" Začne razbijati po vratih in čez nekaj časa mu pride odpret vsa prestrašena njegova dekle. "Miha, kaj pa razbijaš? Kaj si znorel? Kaj ne moreš lepo pozvoniti?"

"Nič ne bom zvonil! Aha, slednjič sem vaju zalotil! Kje je oni? Brž povej! Pretarem ga kot mačko!" "Toda dragec, ljubeček moj, kaj se ti meša? Za koga sprašuješ? Nikogar ni pri meni. Tukaj na divanu sem ležala in malo zadremala," reče nedolžno devotka.

"Nikar se mi ne hlini in ne imenuj me ljubčka! Povej, kam si ga skril? Aha! Tamle je moški klobuk! O, jaz nesrečnež! In tamle, izpod divana glede par čevljev številke 12. Da, številke 12 so in vem kdo jih nosi!"

Trdih korakov gre Miha proti divanu, zgrabi za ven molečo nogo in jo potegne ven. Za nogo se prikaže smehljajoči obraz sosedovega Johana.

"Ti si, Janez Otepen? Alo, sedaj mi kar hitro povej, kaj delaš tu, sicer te premikam kot ajdov snop!" vpije Miha. "Vidiš, kako vprašaš," reče Janez. "Kaj delam tukaj? Na štrit karo čakam!"

Pepe in Polde se srečata na cesti. Po običajnih pozdravih, reče Pepe:

"Kje se pa držiš zadnje čase, ker te nisem še tako dolgo videl? Kje pa stanuješ sedaj?"

"Preselil sem se na vzhodno stran mesta."

"Tako? Kaj se ti ni več dopadlo na prejšnjem stanovanju?"

"Dopadlo se mi je že, samo hrana mi ni bila všeč."

"Zakaj?"

"Ko sem bil tam prvi teden, jim je crknila krava in jedli smo njeno meso cel teden. Teden zatem je poginilo tele in imeli smo teleciji ajmoht vsak dan teden zatem. Potem je pa umrla hišna gospodinja in jaz sem mufal..."

Na voznji iz Amerike v Evropo je nekdo vprašal mlado damo, če je Amerikanka.

"Ne," odvrne ta.

"Rojeni ste bili vendar v Ameriki..."

"Da!"

"Torej ste Amerikanka?"

Mlada gospodična se je ponosno vzravala in odgovorila zaničljivo:

"Če bi bila rojena v hlevu; ali bi bila potem krava?"

Judje se pogovarjajo, kdo je bil največji izumitelj na svetu. Nekateri imenujejo Edisona, drugi Marconija, tretji Morseja, ko se končno eden oglasi:

"Ej, tudi tisti, ki je pogruntal obresti ni bil ravno slabe glave!"

"Žena ti je bolna, pojdi in razvedri jo nekoliko."

Tone (ko se je čez nekaj časa vrnil): "Žena me je ven vrgla."

"Kako to?"

"Hotel sem jo razveseliti, pa sem jo vprašal, če si morda želi pogreb z godbo."

David Blockstone, levo, Fred Smith, v sredi, Frank Oliver, desno, trije morilci, ki so priznali umor obeh mladih parov v Ypsilanti, Mich. in ki so bili dva dni po umoru obsojeni na dosmrtno ječo, brez vsakega upanja na pomilostitev.

Prizor pred ječo v Ann Arbor, Mich., ko je hotela množica priti do morilcev, toda jim je državna milica, ki je bila poklicana na pomoč, to preprečila.

PRIMORSKE NOVICE

—V Ajdovščini so na 10. julija aretirali dva mladeniča, ko sta pela pesem "Sinoči je pela" ob spremljanju z violino. Enega so gnali vklejenega v Gorico, drugega pa pridržali v ajdovskih zaporih.

—Po Vipavski dolini je suša naredila že do sedaj veliko škodo. Fižola ne bo nič, krompir droban; koruza tudi že vene. Sadja letos ni kar nič. Edino, kar še kaj obeta, je grozdje.

—V bližini Ajdovščine so razlastili obsežno polje in začeli urejati letališče za zrakoplove. Dve kmečki hiši so zasedli in jih preuredili za vojaške namene. Lastniki polja so se morali dolgo vojskovati, da ne bodo morali še davkov plačevati od letališča.

—Organist iz Berma v Istri, Martinčič znan iz procesa proti hrvaškim knjigam, je bil nedavno poklican pred konfinacijsko komisijo v Pulj, da se zagovarja radi obtožb protidržavnega početja. Tako je v Italiji hrvaški jezik že sam po sebi protidržavna reč, tudi v knjigah, ki se tiskajo v isti Italiji.

—Peter Sironi iz Trviža v Istri je bil iz Perina prepeljan v Pulj in bo gotovo odveden v konfinacijo. Sorodnikov ne pustijo do njega.

—Iz Brkinov (Sev. Istra) poročajo, da bo slaba letina. Suša močno pritiska. Kmetje so vedno huje zadolženi in ne morejo niti obresti plačevati v redu.

—V Trnovem pri Bistrici je za župnega upravitelja imenovan bivši kaplan Tabacki, rodem Poljak.

—V Trstu so neki večer fašisti priredili majhno demonstracijo z vzkliki: Abbasso il Papa (dol papežem), voglejmo la testa del vescovo (zahtevamo škofovo glavo), in podobnimi. Stvar ni prav nič vzgala in je ostala klavni poskus. Kurz fašizma stoji tako nizko, da ga ne kaže razgla-

Fred Smith, eden izmed treh morilcev, katerega vlečejo v ječo. Spodaj je revolver, s katerim so bile vse štiri žrtve umorjene.

šati po ulicah.

—Na deželi se organizacija Balila le slabo oprijemlje. V neki boljši vasi v Istri se ni dozdale niti en otrok vpisal. Če vprašate dekčaka: "Ali se ne boš zapisal v Balile?" vam odvrne: "Jaz že ne. Jaz ne maram biti Italijan." Ko so Balile iz drugih vasi v bli-

žini šole delali vežbe, so jih domači otroci hodili dražiti: "Balila se bo v graben zavalila." Orožniki so jih morali strašiti, da so opustili take demonstracije.

Pristopajte k domači organizaciji, k S. D. Z.

Zadnja kmečka vojska

ZGODOVINSKA POVEST
IZ LETA 1578
(Spisal Avgust Šenoa iz Hrv. Poslov. L. J.)

To je bil Tahi Ferenc baron Stettenberški. Desno roko je bil vtaknil za odpeto zeleno surko, z levo je držal za hrbtno bič, a noge, oblečene v usnjate hlače in obute v visoke škornje, je imel široko razkoračene in je gledal, kako kroti črnolas, vražji mladenič, oblečen v modro suknjo, s psokami in kletvicami besnega konja. Mladeniča je gledala iz notranjega grajskega okna še druga oseba — postarna gospa, bele polti, črnih oči in črnih las, ki si je bral na finem nosu in na debelih ustnicah sled Zrinjskega rodu in oholost. Gospa v svetlem zelenem plašču in z belo čepico je bila, sodeč po obrazu, vsekakor mladeničeva mati. Da, to je bila gospa Helena Zrinjska, omožena Tahova, a njen mladi sin Gabriel je bil bolj deček, kakor mladenič, bolj vrag, nego gospodič. Daleč proč od gospodarja je stalo več kmetov, gologlavi, stala je zraven tudi kmetica, držeč šibko dete in bridko jokajoč.

"No, Gabriel, Gabriel! Pritisni ga, zbedaj ga!" zakriči s hri-povim glasom Tahi, ne mefeč se za kmete. Belec je bil besen, turške pasme. Kakor vrag se je vzpenjal, stopil na zadnje noge in potresal z grivo, a mladenič ga stiska z nogami, privije se mu na vrat in se prilepi nanj kakor kušar, kakor kača.

"Dobro," zakriči oče in osvrkne konja in sina z bičem.

"Dobro," zakriči tudi gospa Helena z okna, "le drži ga, drži, ne daj se!"

"Ta konj je tvoj?" se obrne Tahi h kmetu, ki je, stal v bližini in plaho gledal, kaj se godi.

"Da, milost," odgovori kmet.

"A kje si dobil tega konja?"

"Turški je, vzel sem ga bil Turčinu v zadnji vojski."

"Čemu je tebi tako plemeniti konj?" vpraša Tahi, "to ni za kmetavza. A milosten sem. Na tem konju bom jahal v Kanižo. Ta je boljši nego mrkač Nikola, mojega svaka. Ta konj je moj, me razumeš?"

"Ali, vaša milost," odvrne žalostno bivši konjenik banovec.

"Poberi se!" zavpije Tahi. "Hvali Boga, da si živ. Pa le tiho!"

Revni kmet pobesi oči, pogleda še enkrat lepega konjiča in odide sklonjene glave. Sedaj se približa žena z otrokom.

"Vaša milost," izpregovori med jokom.

"Daj, Gabriel, pozeni še enkrat po dvorišču," zakriči Tahi, kakor da ne sliši žene.

Mladenič zdirdja kakor besen, a žena izpregovori iznova:

"Vaša milost..."

"Kaj je? Kdo si?" vpraša Tahi.

"Marušičeva sem iz Zaprešiča."

"No, in?"

"Vaši slugi so mi odvzeli vse moje boro imetje."

"Imaš pa manj skrbi," se nasmeje Tahi. "Udri, Gabriel!"

"Ali jaz sem gladna, gola in bosa in vse je bilo moje."

"Tvoje? Kaj je tvoje! Nič ni tvoje! A, sedaj vem. Terjaj pitanega vola od gospe Ursule."

V tem trenutku pridirdja Gabriel proti mestu, kjer je stala žena, in kmalu bi bil podrl ženo z otrokom, a nenadoma priskoči Gubec ter prime konja za uzde, žena pa odide jokaje. Konj se ustavi, stari Tahi osupne in pogleda kmeta.

"Kdo si ti?" vpraša Tahi.

"Matija Gubec," odgovori kmet mirno, a srčno.

Gospodar upre svoj pogled v Gubca.

"Gubec? Gubec?" vpraša. "A, res! Iz Gornje Stubice si, kaj ne?"

"Sem, vaša milost!"

"Oni krivi prerok, oni kmečki bog," pripomni porogljivo

gospodar, "moj tlačan."

"Tlačan gospode stubiške," odvrne Gubec mirno.

"Česa prosiš, redki gost, kakšne milosti?" vpraša Tahi, "ohol si, kakor čujem, nisem te še videl."

"Nisem prišel, da Vas prosim milosti," odgovori kmet, "ampak pravice."

"Kmet in pravica?" se začudi Tahi.

"Da, milost, slišal sem, da vaša milost vpišuje naše mladeniče v konjenike."

"Da, in kaj potem?"

"Slišal sem, da je vpisan tudi Andrej Mogajič iz Stubice, sin moje sestre."

"Ah, da! Mogajič! Da, vpisan je!" se spomni Tahi.

"A Jurij je svoboden kmet," reče Gubec, "on je dolžan iti samo na bansko vojsko, pa sedaj se ženi."

"Kaj briga to tebe?"

"Njegov ujec sem, namestnik očeta in matere! Brigati se moram torej zanj in prišel sem, da spomnim vašo gnado."

"Kaj svobodnjak!" zamahne Tahi, "to me nič ne briga. Z menoj pojde na vojsko. Ne sme se ženiti. Sedaj veš. Mora z menoj. Ničvrednej je, nadloga pri hiši."

"Svoboden človek je," odvrne Gubec mirno, "ne more na vojsko, ker se ženi."

"Ferenc!" zakriči z okna gospa Helena, ti vse to mirno poslušajš?"

"Nikakor ne!" plane Tahi in zavijti bič, "nikdar, kmečki pes!" in zamahne na Gubca.

"Stojte, gospod," odvrne mirno kmet in pogleda ostro Taha, dvignivši roko. "Nobeden me še ni udaril, kakor turška sablja v kraljevi službi."

Gospodarju susjedskemu omahne roka. Zamizi, nato pa ošine z očesom kmeta.

Ta pa reče:

"Povejte mi, milostljivi gospod, kaj nameravate z Jurijem?"

"To boš kmalu videl, pes, a med tem ti velim, brzdat svoj jezik in ne hodi iz hiše, ker drugače te dam vpreči ravno na nede-ljo pred stubiško cerkvijo v jarem," zavpije Tahi in odide z naglimi koraki proti utrjenemu gradu. A kmet stisne zobe, stisne pesti, pogleda proti visokemu gradu in reče:

"Tudi ti boš kmalu videl, ubijavec!" nato pa odide brzo navzdol po bregu v vas.

VII.

Visoko je plaval mesec nad Brdovcem in listje, stoječ nepremično, se je lesketalo v mesečini kakor srebro; vladala je grobna tišina, v oknih v vasi je bilo že povsodi temno, samo v eni hiši je gorela še luč. Za ograjo te hiše je stala Jana, a pred njo mladi Jurij Mogajič. Deklica se je naslanjala z lehtmi na ograjo, a lice je imela obrnjeno proti mesecu. Temne oči so ji čudovito plamtele v nebo, a na obrazu ji je igral nasmeh, kakor da sanja o raj. Jurij se je naslonil na kol in gledal mladenko, pa se je ni mogel nagledati.

"Jana," reče mladenič z mehkim glasom, "ti je-li prav, da je tako prišlo?"

"Čemu vprašaš, Jurij?" odvrne mladenka smeje se. "Vedela sem in ti verjela, da me ne boš prevaril, ker si poštena duša, nisem niti sanjala, da bom tako hitro tvoja. Čisto strah me je in ne verujem skoro tej hitri sreči."

"Kaj te je morda mene strah?" vpraša mladenič.

"Vidiš ga! Misliš, da se te bojim? Kaj še! Jaz se ne bojim nobenega moškega. In čemu tudi? Ali nekaj se mi je zavrtilo v glavi, ko si mi oni dan povedal, da te hoče odgnati med Turke in da se bova v kratkem poročila. Nisem vedela, bi-li jokala ali se smejala. Čisto meša se mi."

"Ne boj se, Jana, tudi ta skrb ti bo prešla, a čez nekaj dni se boš prepričala, da je gola resnica."

"Glej," prične deklica v šali, "prevaril si me! Moj Bog, kako je to nerodno!"

"Kaj je nerodno?" začudi se Jurij.

"Eh, marljivo sem predla, in

losti sem, hvala Bogu, napredla, a malo od tega je stkanega, še manj pa izgotovljenega. Skoro me je sram."

"Ne ubijaj si s tem glave, Jana, to lahko še pozneje narediš."

"Da, pozneje, a kaj poredi tvoji domači, ko bodo šeli perilo na prste in mi očitali pri vsaki žlici, da sem prišla prazna pod streho. A ne morem pomagati. Hotela sem vse lepo prirediti in bilo bi izgotovljeno, da mi ni očka govoril: Ne kvari si ponoči oči; ti ne veš, kako velik dar božji so, a na svatbo lahko čakaš še do tretjih konoplji. Tudi jaz sem bila istega mnenja in dosti sem plakala, a sedaj mi pade svatba pred noge, klopčiči pa še vise na zapečku. Prav žal mi je."

"Ti je mari žal iti z menoj?"

"Pojdi," se razsrdi deklica malo in udari žepina z dlanjo po plečih, "kake neumnosti si to? Te ni strah Boga, da preobrneš vsako besedo na slabo? Če bi ti vedel, da mi je žal iti s teboj, bi niti ne šla. A to me boli, da pridem taka v tvojo hišo. Ako sem sirota, nisem beračica."

"Lej, lej, kako je vzkipek ta piskrček," se nasmehne Jurij, prime deklico za obe rameni in ji pogleda veselo v obraz. "Ej, Jana, dušica, ne muči se sedaj s prejo. Samo da si moja, moja. Za drugo se ne menim. Naj ti le kdo reče žal besedo, kosti mu bom polomil."

Deklica se nalahko izvije iz njegovih rok in se umakne za dva koraka, a on reče:

"Za Boga, kaj bova do jutra klepetala? Poglej, kje je mesec, a kje je še Stubica! Čas je, da grem."

"Ej, pa z Bogom, srce moje, in srečno pot, pa varuj se!" reče deklica žalostno.

"Z Bogom, Jana, lahko noč!" odzdravi mladenič in ji stisne roko, ki mu jo ona sklonjene glave ponudi, in reče po tiho:

"Lahko noč, Jurij!"

(Dolje prihodnjice)

Naročite se na dnevnik Ameriško Domovino!

DNEVNE VESTI

Jugoslavija protestira radi moratorija

Washington, D. C. 14. avgusta. — Jugoslovanska vlada je naznanila vladj. drž. držav, da bi bila finančna žrtve Hooverjevega moratorija tako velika, da ga ne more odobriti. Jugoslavija dobi sedaj vsako leto za \$19,000,000 na vojni odškodnini, medtem ko ima oblikacij samo \$3,000,000 letno na svojih vojnih dolgovih. Torej bi Jugoslavija izgubila vsled moratorija 16 milijonov dolarjev, česar mala država ne more žrtvovati.

Kitajska prosi pšenico

Washington, 13. avgusta. — Iz Kitajske je prišla prošnja, da pošlje vlada Zed. držav pšenico stradajočim Kitajcem. V kongresu se je že govorilo, da bi se poslalo na Kitajsko pšenico zastoj, toda državni farmerski odsek pravi, da nima v tem oziru nobenega naročila. Vlada je pripravljen pšenico prodati, toda Kitajska ni ponudila še nobene direktne cene.

Obtožena avijatičara

Tokio, 13. avgusta. — Ameriška avijatičara, Hugh Herndon in Clyde Pangborn, ki sta prišla na Japonsko brez dovoljenja japonske vlade in ki sta letela nad nekimi japonskimi utrdbami, bosta v tem mestu jutri sojena. Obtožena sta špijonaže, dasi trdita, da sta vzela slike samo za spomin.

En aker zemlje za vsako deklico

Sringar, India, 13. avgusta. — Ker stalno pada število rojstev otrok ženskega spola, je maharajah iz Kashmira obljubil vsakemu zakonskemu paru, katerega se bo rodila deklica, en aker zemlje zastoj. Indijci so imeli navado, da so ob rojstvu deklice, če je bilo že preveč deklet pri hiši, iste enostavno vrgli proč.

MALI OGLASI

POSEBNOSTI NA MESU

funtpo
Sveža svinjska plečeta.....17c
Okusne wieners.....20c
Čista mast, dva funta za.....19c
Dobre domače klobase.....25c
Teletina, govedina in drugo sveže in suho meso po zmernih cenah. Se toplo priporočam
Matt Krizman ml.
1130 E. 71st St.
6220 St. Clair Ave.

Naznanilo

Članicam društva Danica št. 11 SDZ naznanjam, da je preminula naša sosestra Mary Kodrich, na 5909 Prosser Ave., in prosim vas, da se udeležite skupne molitve v soboto večer ob devetih in spreveda v ponedeljek ob devetih dopoldne polnoštevilo. Pozdrav! — Albina Novak, tajnica.

Naznanilo

Članicam društva sv. Katarine se naznanja, da je preminula sestra Mary Kodrich, 5909 Prosser Ave. Dolžnost sleherne članice je, da ji izkaže zadnji poždrav, torej se opozarja vse članice, da pokojno sestro obiščejo na mrtvaškem odru. V soboto večer ob devetih se zberemo na domu umrle vse skupaj, da se je spominjamo z molitvijo. Pogreb se bo vršil v ponedeljek in se vabi vse članice, katerim je mogoče, da se udeležijo pogreba. — Mary Vidmar, tajnica.

Dve sobi se oddasta

v najem. Jako lepe sobe. 1187 E. 61st St. (195)

Naznanilo

Članicam društva Marije Vnebovzete se naznanja, da se udeležimo slavnosti 25-letnice obstoja naše župnije. Zbiramo se ob 9:30 pred Slovenskim domom na Holmes Ave. Prosim, da pridete vse! — Tajnica.

Prošnja na člane

Tem potom se prosi vse člane društva Clev. Slovenci št. 14 S. D. Z., da bi se udeležili, katerim čas dopušča, pogreba za umrlim sobratom Frank Jerina. Pogreb se vrši danes popoldne ob dveh iz Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. — Tajnik.

Zahvala

V zahvali Frances Novak je bilo nekaj imen izpuščenih in gre sledečim najlepša zahvala za udeležitev in za darove: Mrs. Frances Kramar, Mrs. Karolina Urh in Mr. Matija Krizman.

Peč naprodaj

vredna \$89.00, čisto bela, New Process Gas Range, z Lorain regulatorjem, z pečico na desni strani, se proda za \$15.00. Vidi se lahko na 1144 E. 147th St.

Slaščičarna naprodaj

Proda se slaščičarna, ki dela jako dober promet; jako poceni. Vprašajte na 525 E. 152d St. (192)

V najem

se da pet lepih, čistih, velikih sob, toilet, elektrika, posebna klet, velik jard. Rent \$22 na mesec. 7002 Becker Ct., med Superior in St. Clair Ave., blizu 71. ceste. Ključ je zgorej pri Mr. F. Kos. Tel. Eddy 7612-R. (192)

V najem

se da stanovanje pet sob, furnez, pralnica, porč spredaj in zadej, garaža. 6719 Bonna Ave. (192)

Hišna oprava

naprodaj jako poceni: pohištvo za jedilno sobo, davenport, omara za kuhinjo, White šivalni stroj, in en stol. Geo. T. Stalley, 535 E. 128th St., južno od St. Clair Ave. (192)

Restavrant naprodaj

jako dober prostor, blizu tovarne. Proda se poceni. Za naslov se vpraša v našem upravnistvu. (192)

BLASCO IBANEZ

Za čast in ljubezen

ZA "AMERIŠKO DOMOVINO" PREVEL
A. ŠABEC

Ljubezen je bila zanj nekaj najlepšega v življenju, zato ni mogla gledati mladih zaljubljenec, ne da bi bila pri tem globoko ganjena.

"Ah, kapetan, ljubite jo, zelo jo ljubite! Ne protivite se ji! Poslušajte jo v vsem... Ona vas obožuje."

V svojem domoljubnem navdušenju se je pričela včasih diviti nemškimi podmornikom, ki so uničevali v angleških vodah mirne transatlantske parobrode. Freya, ki je bila zelo bistroumna, je občutila in spoznala, da tako govorjenje ne ugaja Uliseju, zato mu je vedno, čim je bila sama z njim, izjavljala:

"Na Sredozemskem morju se ne more ničesar takega primečiti. O tem si lahko prepričan. Podmorniki bodo napadali samo vojne ladje."

In da bi izbrisala učinek, ki so ga povzročile take doktoričine besede, je mlada žena začela svoje zvodništvo.

Hodila je, oblečena le v lahko tuniko, po salonu, ponosna na svoje krasno telo, belo ko sneg, katerega se niso leta načela. Včasih je, zavijajoč se in odvijajoč v raznobojne koprene, proizvajala one ritualne pleske, ki so jih je naučila na Javi... Ob takih prilikah jo je napadla včasih nekaka ledena mrzlica, in skočila je k Ferragutu, da najde zaklon v njegovem objemu.

"Ah, ljubljeni moj! Moj morskoli volk!"

In privila se je na njegove prsi, mu gladila brado ter ga porivala proti kraju divana, ki je bil nekoliko ozek za oba.

Včasih pa je po plesu obstala sredi salona, odprla svoj kovček, vzela ven svoj nakit ter se odela z njim.

Zvečer sta včasih hodila na večerjo v neko pivovarno, ki se je nahajala sredi mesta. Dvorane v tej pivnici so bile izdelane v srednjeveškem slogu stene so bile prevlečene s hrastovino, okna so bila v gotskem slogu. Gostilničar, ki je bil Nemeč, je večkrat izpregovoril s Freyo po nekaj besedi. Nekega večera je pokazala Freya Ferragutu predmet, katerega je ta smatral za pravo redkost. Bila je to vaza z grotesknimi figurami, ki je stala na polici med drugimi vrči.

Čim jo je Ferragut ugledal, je rekel:

"To je starinska posoda iz Peru-a."

"Da, to je 'hucaca,' je potrdila Freya. "Tudi jaz sem bila tam, kjer smo fabricirali starine."

Ko je opazila nato nevoljno gesto, ki jo je naredil Ferragut, nevoljen nad fabricacijo spominov velikih Inkov, je Freya pripomnila:

"Nemčija je velika... Nič ne presega njene moči, s katero se more prilagoditi vsaki industriji!"

In njene oči so zaplamele od ponosa, ko je naštevala arhaološke prevare, pri katerih je sodelovala.

"Napolnili smo muzeje in privatne zbirke z egipčanskimi in fenicijskimi kipci. Nato smo pričeli fabricirati peruanske starine, da bi jih prodajali potnikom in turistom, ki so prihajali v nekdanje carstvo Inkov. Domačini, ki so bili v naši službi, so imeli nalogo, da so te 'starine' izkopali, kadar smo mi videli, da je pravi trenutek za to; vse to se je seveda dogajalo s pomočjo javnosti..."

Ferraguta je zanimalo pri tem pripovedovanju samo besedica "mi," katero je vedno izgovarjala Freya. Kdo je torej fabriciral te peruanske starine? Ali morda njen mož, učenjak?

"Ne," je rekla Freya mirno, "to je bil nekdo drugi... neki umetnik iz Monakovega. Imel je nekoliko daru za slikarstvo, toda tem večjo trgovsko žilo. Iz Peru smo se vrnili z mumijo nekake Inke, s katero smo obšli vse evropske muzeje, vendar pa nismo našli nikogar, ki bi jo bil voljan kupiti. Čuvali smo tega Inka v naši sobi, v hotelu, ko je..."

Toda Ferraguta niso zanimali doživljaji tega mrtvega monarha. Šlo mu je nekaj drugega po glavi: Človek iz Monakovega... Torej zopet eden... Vsako Freyino pripovedovanje mu je odkrivalo po enega novega predhodnika.

Ko sta odšla iz krčme, je bil kapetan tih in mrk. Freya pa se je smejala svojim spominom, zabavajoč se s tem, česar se je še spominjala glede onega mrtvega Inka...

Ulisej je nenadoma popadel gnev... Holandski oficir, učenjak-prirodoslovec, pevec-tenorist, ki se je ubil s strelom iz revolverja, zdaj pa še ta falzifikator starin... Koliko, vraga, pa je imela ona moških v svojem življenju? In koliko mu jih je še mislila odkriti? Čemu jih ne odkrije vse naenkrat?

Freya se je začudila sili njegovega gneva. Ta gnev jo je plašil. Nato pa se je obesila na njegovo roko, nagnila svoj obraz k njegovemu in rekla:

"Ti si ljubosumen! Moj morskoli volk je ljubosumen! Ampak kar se govori! Ti ne veš, kako srečna sem, ko te poslušam. Karaj me! Blij me! Zdaj je prvičkrat da vidim ljubosumnega moškega. Ah, vi južnjaki! Ni čudno, če vas ženske obožavajo!"

In govorila je resnico. Občutila je nekaj novega pred tem njegovim ljubosumnim gnevom, ki ga je izzval ljubzenski spor. Ulisej se je tako zelo razlikoval od vseh onih moških, ki jih je do sedaj poznala: od onih hladnih, indiferentnih, sebičnih mož.

"Moj Ferragut! Kako te ljubim! Hiti, hiti! Moram te nagraditi za to!"

Bila sta pravkar v središču mesta, na vogalu neke strme ulice. Ona ga potisne naprej, in komaj sta storila nekaj korakov v to mravno ulico, ga Freya objame, mu obrne obraz proti svetliki ter mu da enega onih poljubov, ki so spravljali Uliseja v blaznost.

Mornar se je nekoliko pomiril, toda še vedno ji je delal očitke. Hotel je biti na vsak način na čistem glede ljubimcev, ki jih je imela Freya pred njim.

"Jaz te hočem poznati!" je rekel. "Moram te poznati, ker imam pravico za to, kajti sedaj si moja!"

Ta njegova pravica, izgovorjena z neko otroško trdovratnostjo, je storila, da se je Freya bolno nasmehnila.

"Čemu hočeš vedeti to?" je vprašala ter povesila glavo. "Kaj ti bo to koristilo?... Resnica je na mestu v vseh drugih prilikah življenja, ni pa na mestu v ljubezni. Čuj me in odbij od sebe te misli glede preteklosti. Ali ti ni dovolj sedanost? Ali nisi srečen?"

In da bi mu dokazala, da ničesar ne manjka njegovi sreči, je Freya izpolnila to noč z brezkončnimi misterijem divjega sladostrastja, ki je zazibalo Uliseja v težko-sladek sen.

Polastil se ga je občutek, da je ponižan. Oboževal in hkrati preklinjal je ženo, ki je spala poleg njega... Čutil je, da se ne more odtrgati od nje. Njemu, ki se je še pred kratkim časom smatral za človeka močne volje, se je zdelo, da mora zdaj zapla-

kati kot dete, če bi ona rekla, da odide.

Včasih je Ulisej vpraševal svojo ljubico o njenem sedanem življenju. Zanimali so ga tajinstveni doktoričini posli, pa je hotel izvedeti, v koliko je pri njih soudeležena Freya.

Njeni odgovori so bili pomankljivi in nepopolni. "Jaz samo poslušam doktorico, ki zna vse." Ne, njena prijateljica ni mogla znati vsega. Nad njo so stali grof in še drugi, ki so odčasa do časa obiskovali, kakor potniki, ki se ustavljajo na svojem potovanju. In veriga teh agentov se je izgubljala v tajinstvenih višinah, in Freya je prebledela, kadar je o njih govorila.

Njej je bilo dovoljeno govoriti samo o svojih lastnih poslih, in to je ona delala diskretno, naštejujoč postopanje, ki ga je upotrebljevala, toda nikoli ni imenovala svojih sodelavcev, kakor tudi ne svrhe tega delovanja. Sicer pa je največkrat delovala, ne da bi vedela, kakšen bo rezultat njenih naporov; bila je kakor kolo ogromnega stroja, ki je sicer poznala svoje delovanje, ni pa poznala ostalega mehanizma in svrhe njegovega kretanja.

Ulisej se je čudoma čutil sredstvom, katerih so se posluževali agentje špijonaže.

"Saj to je feljtonski roman; to so smešna sredstva, katerih se lahko vsak nauči iz knjige in melodrame."

Freya je pritrdila. Saj baš zato so se jih posluževali.

Nato mu je pokazala svoje starejše slike. Nekatere so bile vzete na Japonskem, druge v Transvalu.

"Jaz sem bila že povsod," je rekla ponosno.

"Tudi v Parizu?" je vprašal kapetan.

Ona ni takoj odgovorila, končno pa je prikimala z glavo. Da, bila je čisto v Parizu. V juliju leta 1914 je stanovala v Grand hotelu. K sreči je bila obveščena dva dni pred napovedjo vojne, da je mogla pobegeti in da ji ni bilo treba iti v koncentracijski tabor... Toda o tem ni hotela govoriti. Bila je obširna, kadar je govorila o svojih davnih poslih, kadar pa je šlo za njene nedavne delavnosti, pa je bila molčeca, kakor da bi ji besede zdrževala neka nepoznana bojazen.

Doktorica ni zdaj več podvzemala potovanj. Toda zato se je pa zdaj število njenih obiskovalcev povečalo. Včasih, kadar se je Ulisej odločil, da gre k doktorici, ga je Freya zdržala:

"Ne hodi tja... Ona se posvetuje..."

Večkrat je Ulisej videl, kako so se zaprla vrata doktoričine pisarne za skupino ljudi, ki so izgedali kot Nemci in ki so prihajali sem po doktoričina navodila.

Doktorica je bila zadnje čase mnogo bolj resna in v skrbah, kakor navadno. Oči so ji včasih raztreseno obvisle zdaj na kapetanu, zdaj na Freyi, kakor da nikogar izmed njiju ne vidi.

"Slabi glasovi prihajajo iz Rima!" je rekla Freya svojemu ljubimcu. "Izmuzniti se nam hočejo ti prokleti mandolisti."

Ulisej je prizel iznova sanjati o mirnem življenju ob domačem ognjišču. Včasih je pričel premišljevat, kako dolgo bo še trajalo to njegovo sladko suženjstvo. Kako dolgo že živi s Freyo?

"Stirinajst dni," mu je odgovarjala ljubica.

Toda on je ponovno računal, nakar mu je ona zatrdila, da so pretekli trije tedni, odkar je Mare Nostrum odplul iz Neaplja.

"Tudi jaz bom moral oditi," je rekel Ferragut v zadregi. "V Barceloni me čakajo in prejel nisem nobenih vesti... Kaj bo z mojo ladjo?"

Mlada žena se je delala, da je raztresena; pretvarjala se je, da ne sliši njegovih bojazljivih namigavanj. Nekega večera pa mu je kategorično rekla: "Približuje se trenutek, da izpolniš svoje besede in da se žrtvuješ zame. Zatem odideš lahko v Barcelono, jaz pa — jaz pa grem za teboj. Če ne tam, se bova pa kj drugje sestala. Svet je velik."

Ali je slutila, kaj ji nudi bodočnost? Njena misel ni šla preko te žrtve, ki jo je zahtevala od Uliseja.

Drugega dne zvečer sta poklicala doktorica in grof kapetana. Doktoričin glas, ki je bil vedno ljubezniv in pokroviteljski, je imel tega večera ukazujoč ton.

"Vse je gotovo, kapetan."

Ker se ne more poslužiti lastnega parnika, mu je ona našla drugo ladjo. Zdaj naj se ravna po grofovih navodilih. Grof mu bo označil ladjo, na kateri bo on. Ferragut, prevzel poveljstvo.

Oba moža sta zatem odšla ven. Bilo je zdaj prvičkrat, da je šel Ulisej na ulico brez Freye, in je, kljub svoji ljubezni do nje, občutil nekako blagodejno svobodo.

(Dalje prihodnjik)

EAST 55TH STREET BARBERSHOP GEORGE NORSIC, lastnik

1342 E. 55TH STREET
VOCAL ST. CLAIR AVE.

Se priporočam Slovencem in Hrvatom za obilen obisk za britje in striženje las. Naša specialiteta: žensko in otroško striženje las.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je kruta smrt zamahnila s svojo kruto roko in vzela iz naše srede našo ljubljeno soprogo in drago mater

Uršulo Drobnik

ki je umrla 30. julija, 1931. Položili smo jo k večnemu počitku 3. avgusta na Calvary pokopališče.

Tem potom se iskreno zahvalimo za krasne vence: Mrs. Rose Pausić, West Side Friends, družini Smrekar, družini Kisovec, Mr. in Mrs. Tony Meklan, Mr. in Mrs. Stanley Pochar, društvu Svobodnomiselnih Slovencek, št. 2 SDZ, Mr. in Mrs. E. Toothaler, družini Arhar, Russ Mfg. Co., družini Lovko, Owls Club, Mr. in Mrs. John I. Graul.

Iskrena hvala vsem, ki so darovali za sv. maše: Mr. in Mrs. Anton Malenšek, Mr. in Mrs. John Simončič, Mr. in Mrs. Koprce, Mr. in Mrs. John Prah, Mr. John Zaitz, Mrs. K. Novak, Mr. Frank Kolenc, Mrs. Terezija Zakrajšek, Mr. Joseph Besenčar, Mrs. Mary Jesenovec, Mr. in Mrs. Uršič, Mr. in Mrs. Joe Mohar, Mr. in Mrs. Frank Kral, Mr. in Mrs. Frank Simončič, Mr. in Mrs. Schultz.

Hvala društvenim članicam, ki so jo nosile, vsem, ki so jo pršli kropiti in vsem, ki so jo spremenili na njenem zadnjem potu. Hvala vsem, ki so dali svoje automobile brezplačno pri pogrebu. Hvala Rev. M. Jagru za lepe cerkvene obrede, ter istočasno pogrebemu zavodu Grdina in Sinovi za lepo vodstvo pogreba.

Ti pa, draga in nepozabljena soproga in mamica, počivaj v miru, dokler se ne snidemo nad zvezdami. — Žalujoci ostali: Anton Drobnik, soproga, Mrs. Mary Graul, Mrs. Vilma Reiss, hčerki; Frank in Leo Zupančič, sinova. Cleveland, O., 14. avgusta, 1931.

Vaše zdravje je več vredno kot \$2.50

Pri slovenskih trgovcih si lahko nabavite najnovejšo VENTILATORJE za okna vaših avtomobilov. Vprašajte pri MR. FRANK SOMRAKU, gasolinska postaja na 4228 St. Clair Ave., pri LAUSIN MOTOR SALES, 18901 St. Clair Ave., za večja naročila pa se obrnite do JOE POGRAJC, 6611 Edna Ave.

Izdajem vsakovrstna CEMENTNA DELA, kot hodnike, driveways, garage itd., na lahka odplačila. Delo izvrstno, točno in garantirano, ter ste lahko gotovi, da boste popolnoma zadovoljni. Se priporočam.

A. MALNAR

1119 Addison Road
ENDICOTT 4371

DOBER PREMOCI

Točna postrežba!

The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Starl Climpermanovi prostori
HENDERSON 5798

FRANK ARKO, zastopnik

OGLEJTE SI

Novo otvorjeni dom, zgrajen po slovenskem stavbeniku Aug. Kaušku, na 18321 Neff Rd. Odprta za ogled vsak dan od 2. do 9. ure zvečer.

Moške obleke in suknje, ročno narejene po vaši meri, garantirane, dobite sedaj pri meni po

\$24.00

Priporočam se tudi ženskam za popravilo zimskih sukenj z novo podlogo in drugo. Jako zmerne cene. Se priporočam

ANDREW JARC

1113 EAST 61ST STREET

DEVET evropskih zelišč je naravno zdravilo za vse neuplilke žolce, na tudi na glavobol, zaprtje, kašelj, prehlad, nervoznost, brezspanje, nevralgijo, revmatizem, izgubo apetita, bolečine v hrbtu in razne kožne bolezni. Cena \$1.00.

Kominova lekarna

PRVA SLOVENSKA LEKARNA V CLEVELANDU
6430 St. Clair Ave.
vocal Addison Rd.
nasproti S. N. Doma.

GASOLINSKA POSTAJA
SUNOCO GASOLINE
23515 St. Clair Ave.
KENMORE 4423

Slastičarna, konfekcija in grocerija:
23511 St. Clair Ave., Euclid, O.
Se priporočam
G. M. KABAY

JOHN SRAKAR

669 E. 159th St.
Glenville 4152
stavbeni mizar, izvršuje po nizkih cenah vsa dela v popravila na vaših hišah.

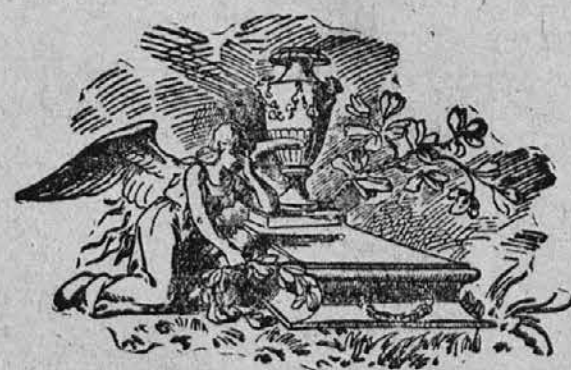
Leopold Kushlan

SLOVENSKI

ODVETNIK

Čez dan:
513 ULMER BUILDING
Zvečer od 6. do 8.
6411 ST. CLAIR AVE.
Soba št. 7. Tel. RAND. 5105

Tel. CHERRY 3982

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem sporočam žalostno vest, da je neizprosna smrt posegla v sredino moje družine in nam pobrala skrbno mater in dobro soprogo

Mary Hribar

ki je mirno zaspala v petek 31. julija, 1931

Dolžnost me veže, da se v prvi vrsti zahvalim Rev. Vitu Hribarju za lepe cerkvene obrede, ki so se izvršili na domu pokojne in za pretresljiv govor v cerkvi. Enako hvala Rev. Mihelčiču za darovano sv. mašo, ter Mr. M. Rakarju za tako lepo petje. Zahvalim se iskreno vsem darovalcem vencev in vsem, ki so darovali za sv. maše, kakor tudi vsem onim, ki so jo prišli kropiti in ki so jo spremenili k zadnjemu počitku.

Vence so poklonili: Mrs. Mary Najnigar, Oltarno društvo, družina Ljubič, družina J. Asseg, družina Josip in Mary Kral, družina Frank Narobe, družina Frank in Jennie Mandel, družina Gustinčič, družina John Nose, Mr. Jakob in Frances Malovrh, družina Frank Mohorčič, društvo Marije Vnebovzete, št. 103 JSKJ, društvo sv. Jožefa, št. 169 KSKJ, Collinwood Shale Brick & Supply Co.

Srčna hvala vsem, ki so darovali za sv. maše: Frank Zupančič, družina Stopar, družina John Markel, Charlie Kral, Ana Grže, družina Kozlevčar, Madison, O., Mrs. Helen Gerčar, Ivana Pajk, J. Asseg, Julia Struna, Cecilia Zupančič, družina George Panchur, Joe Kožer, družina Ljubič, družina Frank Mohorčič, Neža Zupančič, Mrs. Rozi Mramor, Alojzij Izanc, družina J. in Mary Kral, Frank Mandel, Mr. Alojz Simanc, Joe Cermel, družina Narobe, družina Novak, Mary Najnigar, družina Zupančič, družina J. A. Chervan, družina Lavrič, Anton Kral, Mary Vrehovec, družina Mevžek, Mr. E. Ivancič, družina Zorka, Frank Gričar, Josephina Zupančič, Terezija Sedej, Mrs. Valtar, John J. Mule, Frances Zontar, Mary Bregar, A. Fidel, Unionville, O.; družina Anžlin, družina Jarc, Elkhart, Ind., in Mrs. Kastelec.

Lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago in vsem, kateri so kaj storili v teh žalostnih urah za nas.

Draga soproga in dobra mati, počivaj v miru tam v večnem raju. Ohranili Te bomo za vedno v spominu, dokler pridemo za Teboj. Lahka naj Ti bo ameriška zemljica. — Žalujoci ostali:

Matevž Hribar, soproga.
Carolina in Albina, hčerki.

Cleveland, O., 12. avgusta, 1931.

Sedaj

PENNZIP ETHYL

JE NOV GASOLIN ZMESAN
Z NAJBOLJŠO TVARINO

PENNZIP

Z VSEMI PREDNOSTMI ETHYL-A

V kratkem času, kar je PENNZIP na trgu, je postal eno najslovesnejših motornih kuriv, ki se je še nudilo narodu v tej okolici. Dela ga samo

PENNZIP ETHYL

ali

COLUMBIA REFINING CO.

A. J. ŽUŽEK ODVETNIK

Urad: 210 Engineers Bldg. — Main 8038
Stanovanje: 15708 Parkgrove Ave. — Kenmore 2857-J